

E D I T U R A S C R I P T U M ®

Să vorbim despre noi, femeile

De aceeași autoare, la Editura Scriptum a mai apărut:

Hai să vorbim despre Dumnezeu

Să vorbim despre noi, femeile

Umblarea cu El, o aventură

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȘCHIOPU, LIDIA

**Să vorbim despre noi, femeile : descoperă-ți talentele, rolurile și
chemarea, pentru o viață plină de semnificație / Lidia Șchiopu. - Oradea :**

Scriptum, 2022

ISBN 978-606-031-100-3

Să vorbim
DESPRE NOI, femeile

*Descoperă-ți talentele, rolurile și chemarea,
pentru o viață plină de semnificație*

LIDIA ȘCHIOPU

Editura Scriptum®
Oradea

Publicată sub titlul
Să vorbim despre noi, femeile
de Lidia Șchiopu

© 2022 Editura Scriptum®
ISBN 978-606-031-100-3

str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu. Citatele biblice notate NTR provin din Noua Traducere Românească a Bibliei.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a autorului.*

Tiparul executat în U. E.

*Femeii
care dorește
să-și împlinească menirea*

CUPRINS

Prefață 9

Mulțumiri 11

Introducere 13

CAPITOLUL 1

Prima femeie și... feminitatea 17

CAPITOLUL 2

Femeia înțeleaptă își zidește căminul 47

CAPITOLUL 3

Femeia – cea care transmite viață și valori; femeia – mamă 69

CAPITOLUL 4

Femeia în relația cu Dumnezeu 89

CAPITOLUL 5

Înțelege-te pe tine, ca să-i poți înțelege pe alții 117

CAPITOLUL 6

Descoperă-ți darurile ca să poți sluji cu eficiență 143

CAPITOLUL 7

Locul femeii în Biserică 173

CAPITOLUL 8

Fii ceva înainte de a face ceva 197

CAPITOLUL 9

Conturează-ți o viziune 217

CAPITOLUL 10

Investește-te în alții cu impact pentru eternitate 237

CAPITOLUL 11

Impactul femeii asupra comunității 259

CAPITOLUL 12

File de istorie: o retrospectivă a lucrării femeilor în România 287

ANEXA 1

Testul DISC al tipului comportamental 339

ANEXA 2

Dinamica grupului mic sau
cum să conduci un grup mic de studiu 343

PREFAȚĂ

Te invit să mi te alături într-o călătorie de explorare și celebrare a „ultimei trăsături de condei a creației lui Dumnezeu“. Ce anume ar fi de explorat? Ei bine, acele aspecte din viața ta ca femeie care țin de *vrerea lui Dumnezeu* manifestată în crearea ta după chipul și asemănarea Sa; de dorințele pe care Dumnezeu le-a pus în inima ta, ca indicii cu privire la cine ești cu adevărat și la rolul pe care ai menirea să-l îndeplinești; de *darurile* cu care ai fost înzestrată pentru a le folosi exact acolo unde te afli și de *chemarea* specifică pe care ai primit-o – toate acestea pentru a trăi o viață cu profundă semnificație.

La urma urmelor, dacă ne-am pricepe mai bine să fim femei – cu tot ce presupune asta – nu ne-am lovi de atâtea întrebări la care încă mai căutăm răspuns. Indiferent ce alte lucruri cunoaștem despre

femeie, niciunul nu este mai relevant decât acela că Dumnezeu a creat-o după chipul Său, a modelat-o după inima Lui și i-a dat o menire. Pentru a descifra menirea ei, te invit să citești această carte a Lidiei Șchiopu. Și adună un grup de femei și parcurgeți materialul împreună! Te asigur că nu este genul acela de carte la sfârșitul căreia să simți că tu nu ai cum fi „femeia potrivită“, pentru că nu există „o mărire universală“ pentru femeile lui Dumnezeu.

Vei avea parte, în schimb, de o pledoarie pentru viața cu Dumnezeu, care trebuie trăită, simțită și savurată cu deplină intensitate, de o lectură îmbibată de experiențe personale și portrete ale unor femei cu rol esențial pentru lucrarea cu femeile creștine în bisericile din România, dar mai ales în grupurile de casă, atât în perioada comunistă, cât și în vremurile de azi. Vei citi mărturii ale unor persoane de diferite vârste, de la cele pentru care confruntarea cu sistemul era mai degrabă treaba părinților, până la cele care erau deja mature în vremea totalitaristă. Dorința fiecăreia de a-și împlini menirea la momentul și în locul în care Dumnezeu i-a rânduit să trăiască a contribuit la „întărirea credinței noastre“ și la perpetuarea ei.

Îmi doresc ca Dumnezeu să Se slujească de această carte în viața și în inima ta, pentru a-ți aduce bucurie și viață – motive suficiente pentru o minunată sărbătoare cerească. Căci, într-o zi, vom sărbători toate. În așteptarea Mirelui și anticipând cu emoție venirea Lui, fie ca această carte să te apropie de inima lui Dumnezeu și – de a ta.

—LIDIA POP, *Editura Scriptum*

MULȚUMIRI

Ii mulțumesc Domnului meu, care luându-mă la braț, m-a purtat într-o nouă aventură. El m-a surprins de atâtea ori și m-a dus prin locuri neumblate, de aceea Îi sunt profund recunoscătoare pentru lecțiile oferite în fiecare nouă situație.

Îți mulțumesc, Domnul meu!

Mulțumesc soțului meu, Dorel, care mi-a fost mereu alături și m-a încurajat în fiecare zi, prin cuvinte și fapte.

Mulțumesc prietenelor mele care și-au scris mărturiile pe care le-am inserat de-a lungul cărții, mărturii care adevăresc istorisirile mele.

Mulțumesc pentru încurajările primite de-a lungul procesului de la Corina Șandor, Camelia Căpușan, Nora Fărăgău, Ileana Radu.

SĂ VORBIM DESPRE NOI, FEMEILE

Mulțumesc pastorilor dr. Beniamin Fărăgău și Mircea Deteșan pentru că au acceptat să-mi îmbogățească cartea prin răspunsul la întrebările ce li le-am adresat.

Mulțumesc pastorului dr. Victor Vladimir Neamțu, lector universitar la Institutul Teologic Penticostal București, pentru sugestiile și observațiile sale aduse în problemele teologice.

Mulțumesc editurii Scriptum că a acceptat acest proiect și a făcut posibilă publicarea cărții.

Mulțumesc celor care s-au rugat pentru mine.

Mulțumesc!

INTRODUCERE

Intr-o zi frumoasă de februarie, o zi care semăna mai mult cu o zi de primăvară, mă plimbam cu Alexandra, nepoțica mea de 8 ani, prin păduricea din apropierea blocului în care locuiesc. La un moment dat, mi-a pus o întrebare:

— Buni, dacă ai mai scrie o carte, ce titlu i-ai da?

— Draga mea, nu cred că mai scriu o carte... i-am răspuns pe loc.

— Buni, dar *dacă* ai mai scrie una, ce titlu i-ai da?

Dacă aș putea reda tonul și gestică, ai înțelege că Ale nu este copila care să renunțe ușor la un răspuns... ea continuă să pună întrebări până primește un răspuns concret... Ea voia acum un titlu și gata! Așa că am stat... m-am gândit și am răspuns:

— Cred că i-aș zice: *Hai să vorbim despre noi, femeile.*

— Hm... în prima ai vorbit despre viața ta ca o aventură, în a doua ai vorbit despre Dumnezeu, dar acum, buni, despre ce o să vorbești în cartea *asta*? Și accentuă pe *asta*!

— Uf! Păi nu m-am gândit exact... pentru că de fapt nu știu dacă o voi scrie...

— Păi, gândește-te, buni!

A trebuit să mă gândesc... să-mi adun niște idei ce-mi erau așa, răzlețe prin capul meu, și să încerc o scurtă schiță a eventualei cărți... I-am răspuns:

— Cred că aş vorbi despre diferitele etape din viața unei femei, de când este așa o fetiță, cum ești tu, și până ajunge la bătrânețe, despre rolurile unei femei, despre scopuri, destine și despre ceea ce o femeie poate face în familia ei, în biserică, în societate...

— Și, buni, să nu te gândești că *asta* va fi ultima!

Alexandra este fetița care nu se oprește la mijlocul unui dialog, îl duce până unde vrea ea să ajungă, până spune tot ce are pe inimă sau să obțină ceea ce voia să obțină. Să fi fost cuvinte *profetice* cele rostite de ea? Nu știu încă! Doar că, eu m-am apucat de scris...

O întrebare îndoielnică, însă, îmi stăruia în minte: oare chiar va ajuta o asemenea carte în aceste vremuri? Cu ce va putea fi de folos? Deoarece eu simt că, după ce această pandemie va fi trecut, ne vom *trezi într-o altă lume!* O lume în care istoria nu va mai conta, în care multe lucruri se vor reseta și la ce bun o carte despre roluri, responsabilități și slujiri ale femeilor? Cine știe cum ne vom *numi* atunci? Sau, tocmai de aceea, ar fi nevoie ca femeile să știe de ce există în această lume trecătoare și care le este chemarea și menirea!

Într-o zi, I-am zis Domnului meu în rugăciune: *Doamne, dacă ideea acestei cărți vine de la tine, dacă e nevoie de o asemenea carte, Te rog, confirmă-mi Tu prin cineva care habar nu are de ceea ce-mi trece prin cap...* Nu prea cer eu semne de la Domnul, contez pe călăuzirea directă, dar, acum, așa am simțit. Și, doar după câteva zile am primit un mesaj din Londra, de la Angelica, și iată ce-mi scria: „În timp ce studiam și mă pregăteam pentru întâlnirea cu grupul meu de femei, mi-a venit în minte un gând. La început așa... puțin, apoi parcă tot mai bine conturat. Am încercat să îl las să plece, dar a revenit parcă

INTRODUCERE

mai insistent și mi-am zis că e bine să vi-l descriu, așa, în treacăt: V-ați gândit să scrieți o carte dedicată slujirii femeilor? O carte care să cuprindă idei, sfaturi, exemple, principii despre cum să se facă un studiu eficient cu femeile, despre ce să facem și ce să nu facem într-un grup. Simt că am avea nevoie de o carte născută pe câmpul românesc de slujire, una care să ne ajute pe noi, cele mai tinere, care suntem mai la început de drum. Iar experiența dumneavoastră și a altor femei ne-ar ajuta foarte mult.“

Doamne, Tu chiar îmi vorbești! Înțeleg că trebuie să scriu această carte.

Mi-am adunat ideile pe care le aveam în minte despre rolul și menirea femeii în familie, biserică, societate, despre implicarea femeilor în slujire în cadrul Trupului lui Cristos, în biserica locală, în comunitate etc.

Așadar, cartea vorbește despre femeia creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, despre feminitate, despre puterea ei de influență, despre relația femeii cu Dumnezeu, despre cum își poate descoperi talentele personale primite din mâna Creatorului, despre cultivarea unui caracter creștin și dezvoltarea abilităților pentru slujire, iar ultimul capitol prezintă un scurt istoric al lucrării femeilor în România.

Îmi doresc ca fiecare femeie să-și descopere scopurile Creatorului privind viața ei! Să se descopere pe sine, să-și descopere abilitățile, darurile, temperamentul și să-și atingă potențialul, folosindu-și zestrea primită prin creație. Să se angajeze cu toată ființa în a-și împlini chemarea și astfel să trăiască din plin bucuria și împlinirea care decurg din acest lucru.

Am așezat, la sfârșitul primelor zece capitole, câteva Întrebări pentru aprofundare, discuții și aplicare. Le poți folosi în studiul personal sau într-un grup mic cu alte femei. Nădăduiesc să te ajute în umblarea ta cu Domnul și în slujirea ta spre gloria Numelui Său.

*Doamne, Dumnezeuul meu,
mă plec cu reverență și profundă smerenie în fața Ta și Îți mulțumesc
pentru harul nespus revărsat peste țara noastră și, în mod special, peste
femeile din România. Doamne, Îți mulțumesc că, în vremuri obscure, Tu
lucrăi în spatele scenei și ne pregăteai pentru vremurile de libertate, despre
care numai Tu știai că vor veni... Îți mulțumesc, Doamne, că ne-ai deschis
ochii să vedem, urechile să auzim și mintea să-Ți înțelegem mărețul Tău
plan ce-l aveai pentru viața noastră.*

*Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeuul meu, că ne-ai permis să gustăm
adevărată libertate care vine din Cristos. Îți mulțumesc, Doamne, că în
Cristos și prin El avem valoare! Îți mulțumesc că în Cristos și prin El
avem demnitate! Îți mulțumesc că ne-ai ridicat în această țară ca o oștire
a femeilor aducătoare de vești bune! Îți mulțumesc, Doamne, că ne iubești
cu o iubire veșnică și din iubire ne-ai hărăuit cu daruri sfinte, prin care să
fim de folos Bisericii Tale! Îți mulțumesc, Doamne, pentru privilegiile de
care ne bucurăm, în timp ce Te slujim pe Tine și pe alții, de dragul Tău! Îți
mulțumesc, Doamne, că ne-ai luat la brațul Tău pe noi, femeile românce, și
ne porți alături de Tine în marea aventură a zidirii Împărăției Tale... Și,
Doamne, Îți mulțumesc că, în înțelepciunea Ta perfectă, în dragostea-Ți
incomensurabilă și în suveranitatea Ta absolută, ai așezat deasupra
noastră umbrela protecției soților și a liderilor spirituali... Doamne, câtă
grijă ai față de noi! Cât de mare este bunătatea Ta față de noi!*

*Doamne, Dumnezeuul meu, Îți mulțumesc că tot ce ai început în noi
vei duce la bun sfârșit, conform promisiunii Tale, și Îți mulțumesc că ne-ai
făcut o binecuvântare pentru lumea în care trăim și vom continua să fim
o binecuvântare pentru generația noastră, începând din casele noastre și
până la marginile pământului!*

*A Ta, Doamne, să fie slava și gloria, lauda și închinarea în vecii
vecilor, căci numai Tu le meriți! Căci numai Tu ești Dumnezeu! Amin!*

Capitolul 1

PRIMA FEMEIE ȘI... *feminitatea*

Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.“

—GENESA 2:18

*L*ilele creației se scurgeau încet, una după alta, lăsând în urma lor Universul creat prin cuvântul rostit al Marelui Arhitect: *Să fie lumină!* - și a fost lumină... *Să fie o întindere între ape și ea să despartă apele de ape...* *Să dea pământul verdeață...* și așa a fost! Și a fost o seară, apoi a fost o dimineață... o altă seară și o altă dimineață... și inima lui Dumnezeu se revărsa creând o lume desăvârșită, pe care nici nu încerc s-o descriu, pentru că nu găsesc acele cuvinte care să o prezinte în mod desăvârșit, fără să-i știrbesc frumusețea... La sfârșitul fiecărei zile, Creatorul aprecia ca fiind *bun* tot ceea ce crease în ziua aceea: *Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun* (Genesa 1:4, 10, 12, 18, 25, 31).

SĂ VORBIM DESPRE NOI, FEMEILE

Apoi Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ (Genesa 1:26).

Și, aplecându-Se, Creatorul a luat o bucată de lut pe care a frământat-o în mâinile Sale, dându-i forma dorită de El. Cu câtă pasiune și încântare modela bucata aceea de țărână, anticipând bucuria părtășiei cu cel ce-I va purta chipul și asemănarea. Apoi, *i-a suflat în nări suflare de viață, și omul a devenit un suflet viu... Domnul Dumnezeu l-a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească* (Genesa 2:7, 15).

Adam, omul desăvârșit, se întâlnea în grădină cu Creatorul său în răcoarea dimineții, bucurându-se de frumusețea creației și de părtășia cu Dumnezeu. Totul părea perfect, desăvârșit și, totuși... ceva lipsea. Dumnezeu Însuși a observat că nu este bine ca omul să fie singur și a zis: *am să-i fac un ajutor potrivit pentru el* (Genesa 2:18b). Interesantă strategie alege Dumnezeu pentru a-l determina pe Adam să observe că îi lipsea ceva... Probabil Adam nici nu era conștient de acest lucru... dar atunci când toate fiarele câmpului și toate păsările cerului au trecut prin fața lui, el trebuind să le dea nume, a observat că fiecare, absolut fiecare, avea o pereche. În toată creația, el era singurul fără o pereche – una ca și el, care să-i semene, de aceeași natură, cu care să-și împartă zilele. Și, poate pentru prima dată, a simțit golul după cineva care să-i fie aproape... aproape de inima lui. Așa îl crease Dumnezeu – cu dorința și capacitatea de relaționare la cineva de *felul* lui. Iar Dumnezeu, care avea în Sine Însuși întreg planul creației, urma să răspundă acestei nevoi. L-a adormit pe Adam; atunci a avut loc prima anestezie din Univers și prima incizie. Și Dumnezeu a scos din Adam o coastă, de lângă inimă, carne și os, din care a făcut-o pe Eva. Iar când Adam s-a trezit din somn, frecându-și ochii în nedumerire, a văzut-o pe Eva și a exclamat: *Iată, în sfârșit, pe aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi ișa căci a fost luată din iș.** Iată pe cineva ca și mine, din aceeași plămădeală! De același fel! Acum nu mai sunt singur!

* În evreiește, *ișa* (femeie) vine de la cuvântul *iș*, care înseamnă bărbat (vezi Genesa 2:23).

PRIMA FEMEIE ȘI... *feminitatea*

Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ” (Genesa 1:28).

Așa a început viața primilor oameni pe pământ. O viață desăvârșită! Armonia divină plutea pretutindeni în grădină, iar pacea și bucuria umpleau inima celor doi. Totul era desăvârșit! Divin! Splendoarea prezenței dumnezeiești putea fi simțită, văzută, gustată în fiecare secundă! Iar Adam și Eva se lăsau copleșiți în fiecare dimineață de îmbrățișarea plină de tandrețe și iubire a Creatorului lor.

Segmentul acela de timp a fost unic, sfânt, desăvârșit, până într-o zi! Uf! De n-ar fi fost acea zi! Oare cum era lumea de azi fără acea zi?

Dar, într-o zi, Eva a intrat în dialog cu un intrus al grădinii, care i-a sugerat că poate avea chiar mai mult decât are acum, că poate cunoaște mai mult, că poate deveni mai mult. Și sâmburele nemulțumirii, pe de o parte, și dorința afirmării pe de altă parte – să fie mai mult decât este, să aibă mai mult decât are – au încolțit în inima ei. Și a mușcat din fructul oprit, singurul lucru ce le fusese oprit.

Uf, Eva! Ce nenorocire ai adus, ascultând șoapta șarpelui viclean! Aveai tot! Aveai ceea ce nicio altă femeie nu va avea vreodată pe pământ! Îl aveai de partea ta pe Dumnezeu Însuși! El te-a așezat lângă bărbatul perfect, alături de care ai gustat adevărata fericire. Nicio altă femeie nu a mai avut vreodată această șansă! Dumnezeu te-a așezat într-o grădină de vis, în care doar trebuia să domnești și să te bucuri! Erai o regină, în adevăratul sens al cuvântului! Totul îți era supus și totul îți șoptea că ești cununa creației lui Dumnezeu! Erai cea din urmă creație a Creatorului, fără de care lumea încă nu era perfectă! Erai cea mai desăvârșită creatură, care a întregit Creația, și, cu tine, ea devenea desăvârșită! Niciodată nu va mai fi o altă femeie ca tine! Iar noi, femeile, care am venit după tine în lume, într-o lume căzută, nu vom înțelege de ce ai făcut cea mai greșită alegere? Ce și de ce ți-ai dorit mai mult decât aveai? De ce ai crezut o minciună – că poți fi mai mult decât erai?! De ce nu ai fost mulțumită? Și nu doar mulțumită, ci încântată de statutul tău și de moștenirea ta? Ne tot întrebăm și ne tot mirăm cum te-ai lăsat atât de ușor înșelată?

Și, dacă am continua cu inchiziția, te-am întreba: cum de ți-ai folosit puterea de influență și l-ai atras și pe bărbatul tău după tine? Menirea ta era să-i fii un ajutor potrivit, cum de-ai pierdut din vedere scopul pentru care ai fost creată? Trebuia să-i fii alături în stăpânirea Creației, să-l inspiri, să-l ajuți, să-i furnizezi idei și sugestii izvorâte din feminitatea ta creativă, delicată, inventivă, să te implici în conducere, să stăpânești împreună! Ce privilegiată ai fost, Eva! Și ce consecințe nefaste a adus asupra întregii creații aplecarea ta spre șoapta șarpelui înveninat. Și poate am continua să te interogăm și să te condamnăm, noi, toate femeile care am venit după tine. Și poate ți-am face reproșuri în față: *din cauza ta* este atâta suferință în lume. Dar ne oprim aici... pentru că **Cineva** a plătit pentru tot ce ai făcut tu atunci și pentru tot ce au făcut alții după tine! Fiul lui Dumnezeu a ales de bunăvoie să ia asupra Lui neascultarea ta și a lumii întregi, și a plătit **prețul** pentru salvarea tuturor de pedeapsa păcatului din Eden. Prin jertfa Lui, ești și tu izbăvită de toată vinovăția ta, oricare ți-au fost motivațiile. Și, vezi tu, noi te acuzăm pe tine pentru ce ai făcut și pentru că ți-ai sedus soțul să te urmeze. Dar, oare, el nu avea un cuvânt de spus? Oare el nu îți era alături și nu era datoria lui să te protejeze? De ce, dar, nu a intervenit? Autorul cărții Genesa spune că, (femeia) *a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el* (3:6b, subl. aut.). Și el auzise porunca Creatorului: *poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și al răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit* (Genesa 2:16-17).

Înțelegem, așadar, că nu ești singura vinovată, că împreună ați ales să încălcați singura interdicție ce vi s-a impus. Și păcatul vostru, indiferent că-l numim neascultare, sau nemulțumire, sau dorința de a fi mai mult decât erați, a produs un mare cataclism în toată creația lui Dumnezeu.

De atunci, lumea căzută a intrat sub incidența păcatului, sub dominația lui Satana, cel care este originea păcatului. Iar omul și-a pierdut inocența și înzestrările divine prin care putea gândi, înțelege și simți în mod corect. Dumnezeu îl crease cu capacitatea de a gândi și aceea de a simți, capacități care erau sfinte, după cum Dumnezeu este sfânt, dar care, după cădere, au fost pervertite. Dumnezeu a pus